

עין משפט
נר מצוה

תורה אור השלם

- [illegible]

שנאמר יצרו צערי אנו
ותצוו מהתבטל שנאמר
ויתלכדו צערו. איר-
לעזו ההגריש אשתו
אשוחה מוכה מורד עלי
דמעות שנאמר זאת שנית
תעש כפתי דמעה את
מופה יי כסא דגור ונר.
וקשה לזונן בקרבתם יי
כסא שנאמר אליהם משיב
יחידים ביה מוציא אסירים
לפניו ופרקנין לא כוזב את
המאס אלא אליהן. אי דאס
יצאח ביה כח אלא. אמר רב
אמר רבא לאשוחה שנאמר
אנו כשרואם מפתח. חיד מר
וגמר פרט מנזיר חסד. אי
לא יגרלוהו יתר מפרע אי הכי
אסור לשחטן יי לעולם אלא
הי מילא אס שחח יתר רביעי
איסור כפרע דפרועי ראש לא

אלא נטרא נטירי לה ואתא יחזקאל ואסכבה אקרא. וקסה הכי יב אשי עלמו קוטר דנברו ומייצב יב הקישא דיוחזקאל שסות דנברו נראשונים דלמחר דאש עלמי נעויע ראש דלח מחלי עבודה וי"ל ומה שרב אשי למר גמרא גמירי אחא יחזקאל ואסכבה אקרא מתני אשחא הקשיות דעד דלמי יחזקאל וזמן אחרה ומתנהא קושיא דלעיל יסיון דגמרא היא מלינו למימר הכי אמרי לבחלא למינה ואחלי עבודה גמירי יחזקאל (ו) אסכבה אקרא ושעין הלכה אסכבה וא"כ לא אסמינו לעשות ההקישא רק לענין ימינה אבל לעיל דלח ידע דגמירי הלכה סבר הוא לעשות ההקישא וספורי ראש מתניי וזן מכל וכל דלח ידע למחלס:

רפנים ירשמו את הא

ממזר כתיב הכא פרע לא ישלחו וכתובי התם גיגל
הלחן שלשים אף כאן שלשים ותנן נמי ^אסתם גיגל
מנא לן אמר רב מתנה דאמר קרא קרש יהיה בנימטריא
פפא לאביי אימא לא לירבו כלל אמר ליה אי כתיב לא
השתא דכתיב ופרע פרע ליהוי שלוחי לא לישלחו
ידומיא דיין מה יין בזמן ביאה הוא דאסור שלא בזמן
ראש בזמן ביאה אסור שלא בזמן ביאה שרי ויין שלא
רכי ואמר אומר אני כהנים אסורין בשתות יין לעולם אבס
לקלתו ואמר אביי ^בכמאן שתי כהני חטא האידיד
אסרי התם היינו מעמא מהרה יכנה בית המקדש
לעבודה וליכא ה"ג בעינא כהן הראוי לעבודה וליכא
יעיל התם נמי אפשר דניס פורתא ועייל דאמר רב
כל שהוא מפגין את היין ולא איתמר עלה אומר רב נזהר
בל שנו אלא ששתה כדי רביעית אבל יותר מכך
שודרתו ושניה משכרתו רב אשי אמר ^גשתוי יין ה
יכנן פרועי ראש דלא מחיל עבודה לא גזרו בה
שבמיתה פרועי ראש ושתוי יין בשלמא שתוי
אל תשת אתה ובניך ולא תמותו אלא פרועי ראש כ
יין לפרועי ראש כתיב וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו
מה שתוי יין בראשית אף פרועי ראש במיתה ומינא
עבודה אף פרועי ראש ^דדמחיל עבודה יקשיא אמר ליה
עד דלא אתא יחזקאל מאן אמרה וליטעמך עד דאת
מותרת משה רבינו לא למרנו עד שבא יחזקאל ולימדר
יערל בשר לא יכא אל מקדשי לשרתני עד דלא בא יי
מבא גמירי לה ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא ה"ג
יחזקאל ואסמכה אקרא ^הוכי גמירי הלכה למיתה לא
מאלי כסום יכסמו את ראשיהם תנא כמותן תספורת
יחידיתית איכסר כן יהודה אמר שמואל כמותן תספורת
יראשו של זה בצד עקר של זה שאלו את רבי איהורא
אלעשה ^ותניא רבי אומר לא על חנם פזר בן אלעשה

[illegible][illegible]

עבורי מעברא במלה. מעברת וזו מדושה: גולם היא. קרד
שנעלה: גולם. כלי שלא נגמר קרר גולם דהקנט גולמי כלי עי
עומאן: משמרות. המחלפות ומחדשות שבטן זו יואלה וזו נכנסת
וארר להסתר מפני משמרת חדשה זו הנכנסת שיראלה ציפיה:
עירבו כלל. ואפי' עז שלשים: אלה

אין אמר לו כגון אמך
רב יהודה לרב יצחק
ממות את האשה
ורמים ואמר לו כגון
מיתקף תקיפא עיבורי
רב שמואל בר אונאי
להי' ואינה כורתת
ואה כלי שנאמר : כי
ות שמו תנא אין איש
אין אשה מתה אלא
אלא לאשתו שנאמר
עמי ואין אשה מתה
ואני בבאי מפרן מתה
אותו כו' : ת"ר מלך
הן גדול מערב שבת
ש אחד לשלשים יום
ש שנאמר מלך ביפו
גדול מע"ש : אמר רב
יוחנן הוואיל ומשמרות
ש אחד לשלשים יום
לחו ופרע לא ישלחו
הרב ילוי פניו פירו

אמר ה"ד אמר רב אשי

תספורת של כ"ג אמר להן צאו וראו מתספורת של בנות מעותיו אלא כדי להראות בו תספורת של כהן גדול

כהן גדול

ושכר אל חשת וגו'. שהיו יין דכמיס לא שמעין לה אלא תן מכלל לאו, דכמיס יין ושכר אלא כדכמיס לא אלא טעם תמיס. ונבדלות יד. ולא תחבור. יסיס מיהי כדרי תמיס. ממלא מן אלעשה את מעותיו. שהיה טעם תמן גדול למפר שהיה תספור לו כהנאמה של הדרין עקד כהן גדול

[illegible][illegible]

(א) תשוב' ד"ר ולימא וכו'
דכתיב פרע מקמא לא:
(ב) ד"ר אללא וכו' ויחזקאל
דאסמכיה:

[N] נט' דמחלי עבודה קשיא. ג"כ רבב בפ"ב דהענין משני כי לתקום למיתה הוא דאתקוש רבב לאחולי ט':

[illegible][illegible]